

3. Sınıflar için

ile Okuduğumu Anlıyorum Serisi

AĞAÇ EVİ

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca bu kitabın her hakkı saklıdır ve **dörtrenk yayınlari**'na aittir. Kitabın tamamının veya bir kısmının yayıneviniñ önceden yazılı izni alınmadan kısmen de olsa çoğaltılması, yayımlanması, internet ortamına aktarılması yasaktır.

Yazan ve Hazırlayan

Mutlu Demirarslan

M. Feridun Depe

Görsel Tasarım & Resimleme

Kalender

Baskı / Cilt

Acar Matbaacılık Promosyon ve Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Tel: (0212) 613 40 41 Faks: (0212) 613 05 64

Matbaa Sertifika: 29507

YAYINEVİ SERTİFİKA: 18875

ISBN: 978-605-4415-84-7

www.dortrenkyayinlari.com

AĞAÇ EV

Nisan, koltukta oturmuş dergi okuyordu. Bu dergi, doğa dergisiydi. Nisan'ın babası, bu dergi için fotoğraflar çekiyordu.

Nisan, dergi ve gazete okumayı seviyordu. Özellikle doğa ile ilgili olanları. Dünyanın dört bir yanındaki farklı farklı hayvanlar, evler, insanlar Nisan'ın ilgisini çekiyordu.

Nisan, zürafaların vücutlarındaki benekler ile ilgili yazıyı okuduktan sonra sayfayı çevirdi. Bu kez derginin konu başlığı “Evler”di. Dergide Japon evleri, Eskimo evleri, köy evleri gibi çeşitli evlerin resimleri vardı. Bunların arasında Nisan’ın dikkatini çeken ağaç evler oldu. İnsanlar ağaçların üzerine yaptıkları evlerde yaşıyorlardı.

Nisan, ağaç evler ile ilgili yazıyı okumaya başladı.

Ağaç evler daha çok ormanlık bölgelere yapılıyordu. Ağaç evler bir ya da birkaç ağaç gövdesinin yanına veya dalları arasına inşa edilen evlerdi.

Eski zamanlarda insanlar vahşi hayvanlardan, sel ve su baskınlarından korunmak için ağaç evleri tercih ediyorlardı. Böylece insanlar güven içinde uyuyorlardı. Hatta ağaç evler arasında bir ağaçtan diğer ağaca köprüler yapmışlardı. Birbirlerine gitmek için bu köprüleri kullanıyorlardı.

Nisan'ın okudukları çok hoşuna gitmişti. Ancak yavaş yavaş gözleri kapanıyordu. Nisan'ın çok uykusu gelmişti. Göz kapakları yer çekimine karşı koyamadı ve Nisan uyu-yakaldı.

Nisan'ın üzerinde ormandaki sarmaşıklardan ve dallardan oluşan bir kıyafet vardı. Bir o dal-
dan bir bu dala sarmaşıklara tutunarak atlıyor-
du. Atlarken de "Aaaaa...." diye haykırıyordu.
Bu haykırırları duyan aslan ve kaplanlar orman-
da koşarak ona eşlik ediyorlardı.

"ORMANLAR KRALİCESİ NİSAN"

Nisan ağaç evinin önüne geldiğinde bir kez
daha haykırdı. "Aaaaa...Aaaaa...." Bütün hay-
vanlar ağaç evin altında toplanmıştı. Nisan bir
sıçrayışta zürafanın boynuna atladı. Kaydırak-
tan kayar gibi aşağı süzüldü. Oradan filin sırtı-
na ve oradan da yakın arkadaşı aslanın yanına
indi. Ormanda yaşamak çok güzeldi.

Nisan ve hayvanlar tam saklambaç oynaya-
caklardı ki ilerideki volkandan diye bir
ses geldi.

Bu ses aynı zamanda Nisan'ın gördüğü rüya-
nın sonuydu. Nisan uyuyakalmış elindeki dergi
yere düşünce de uyanmıştı.

Nisan, yere düşen dergiyi aldı. Hemen yerinden kalktı. Söylediği ilk cümle “Ben de istiyorum.” oldu. Nisan bir ağaç ev istiyordu. Ancak bu isteği gerçekleştirmek çok kolay değildi. Nisan ilk iş olarak anne ve babasıyla konuşmalı ve izin almalıydı.

Nisan saatine baktı. Babasının gelmesine daha vardı. Annesi de Ege’yi parka götürmüştü. Nisan düşündü, düşündü ve araştırma yapmaya karar verdi. İnternette ağaç evler hakkında bilgi alacaktı. Bilgisayar araştırma yapmak ve bilgi edinmek için kullanıldığında Nisan’a serbestti. Bunun dışında bilgisayar kullanmak için Nisan’ın anne ve babasından izin alması gerekiyordu.

Akşam olduğunda tüm aile bir aradaydı. Yemekten sonra Nisan, konuyu anne ve babasına açtı. Nisan konuyu açarken neden ağaç ev istediğini de anlattı:

“Anneciğim, babacığım bahçeye yapacağımız ağaç ev sayesinde daha çok ders çalışacağım. Ağaç evime çıkıp bol bol kitap okuyacağım. Sizler ağaç evi yaptırdığınızda başarım daha da artacak. Yazım düzelecek, matematiğim gelişecek.”

Nisan konuştuğu ana ve babası gülüyordu. Gülmelerinin sebebi, Nisan'ın bu ikiliyi ikna etme çabasıydı. Aslında bu fikir onların da hoşuna gitmişti.

Konuşmanın sonunda Şehnaz Hanım ve Özgür Bey hemen "evet" demediler. "Bu konuyu biraz düşünelim. Kendi aramızda konuşalım. Bu, aceleyle verilecek bir karar değil." dediler.

Nisan çok mutlu olmuştu. Genelde anne ve babası böyle durumlarda olumlu cevap verirlerdi.

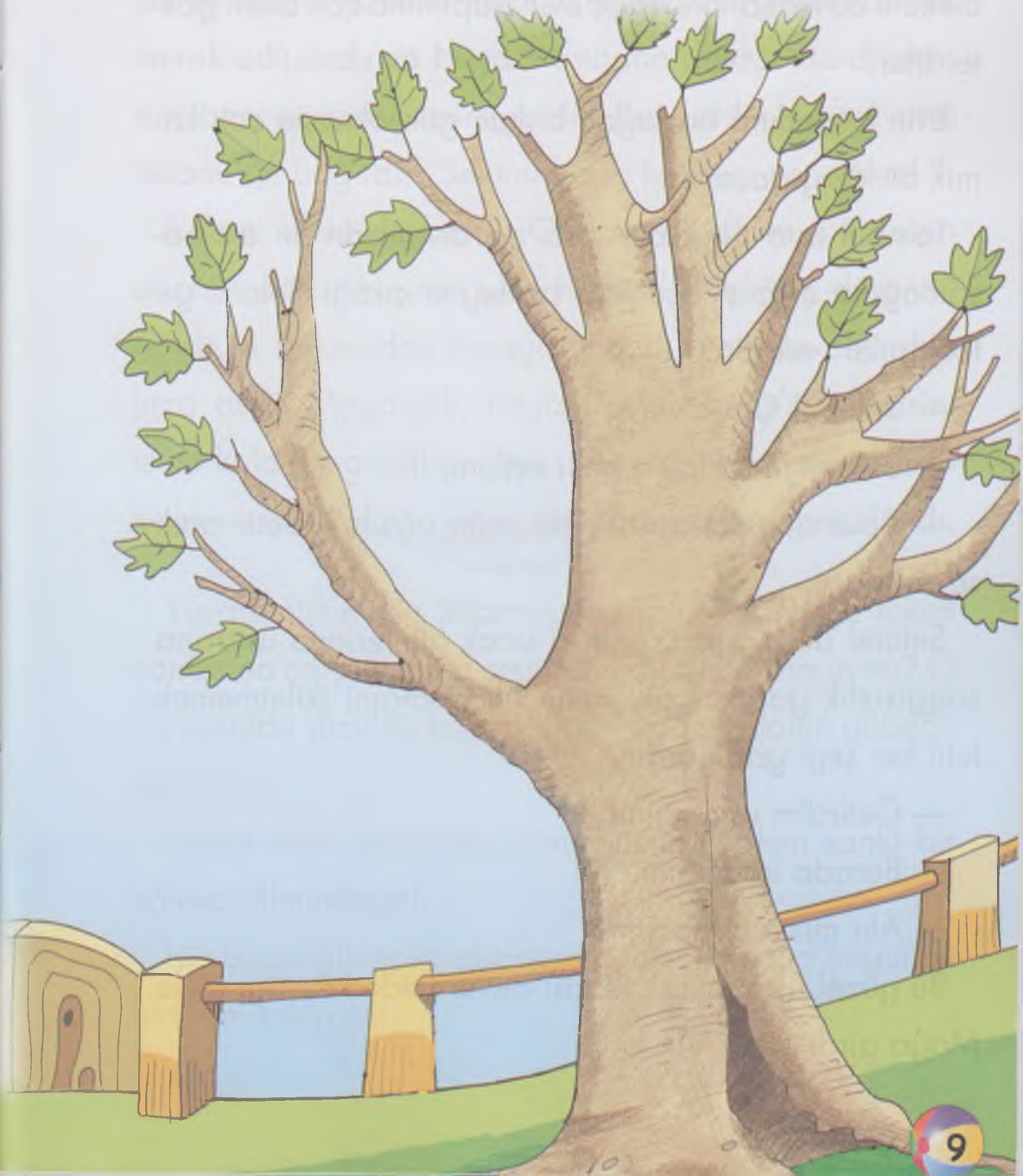
Ertesi gün hep birlikte bahçeye çıktılar. Ağaç evin yapılmasına karar verilmişti. Ağaç ev için bahçenin köşesindeki dut ağacı seçildi. Dut ağacı bu ev için çok uygundu. Çünkü bu ağaç, hem uzun hem de sağlam dallara sahipti.

Hafta sonu olduğunda ağaç ev için gerekli malzemeler bahçeye gelmişti. Nisan ve ailesi, ağaç ev yapılırken dut ağacına zarar gelsin istemiyordu. Bu yüzden demir çivi ya da metal gereçler kullanılmayacaktı. Ev için getirilen ke-resteler hasır iplerle ve tahta vidalarla birbirine eklenecekti. Ağaç ev yerden neredeyse üç metre yükseğe yapılıacaktı. Bu yüzden evin yapımı bir hayli zahmetli olacaktı.

Mayıs ayı bitmek üzereydi. Ağaç ev, okullar tatil olana kadar bitecekti.

Nisan her sabah kucağında evin kedisi Maya ile ağaç evinin yapım aşamasını izliyordu.

Öncelikle ağaç evi yapacak olan ustalar, ağaca zarar verilmemesi için uyarıldı. Sonuçta Nisan dut ağacının misafiri olacaktı. Ustalar ilk günden itibaren çok dikkatli davrandılar. Ağaç evin yapımına çok özen gösterdiler.

Evin yapımına başlayalı birkaç gün olmuştu çok komik bir olay yaşandı.

Tombul usta Niyazi Amca merdivenlerin en üst basamağına çıkmış, aşağıda bekleyen çırağı Selami'ye talimatlar veriyordu.

- Selami! Çekiç ver.
- Selami hasır ipleri getir oğlum.
- SelamiSelamiiii neredesin ağlum? Getir artık şu vidaları!

Selami de mayıs ayının o sıcak günlerinde ustasına saygısızlık yapmamak, onun bir dediğini ikiletmemek için her şeyi yapıyordu.

- Getirdim ustacığım!
- Burada ustacığım.
- Alır mısın ustacığım?

Bu güzel usta - çirak ilişkisi devam ederken işin içine Maya girdi.

Minik tüy yumağı herkes iÇine dalmıŐken yani kimse farketmeden tek tek merdivenin basamaklarını tırmadı. Sıra Niyazi ustanın bulunduğu basamağa geldiğinde takıldı kaldı. Zavallı kedicik ağa evin yapılıŐını çok merak ediyordu ve Niyazi ustadan dolayı merdivenin son basamağını geçemiyordu. Bu sırada Niyazi usta Selami'ye bağırdı. "Selami boya fırçasını ver oğlum."

Selami bunu duymadı. Genç ıracak oturmuş vidaları düzenliyordu. Niyazi usta fırçanın geldiğini düşündü ve eliyle bakmadan fırçaya uzandı. Aslında uzandığı fırça değil Maya'ydı. Niyazi usta Maya'nın patisini tutup kaldırdınca çığlığı bastı. "Aman!" Niyazi usta ŐaŐkınlık ve korkuyla **GÜMBÜR** diye yere yuvarlandı.

Yuvarlanırken de Selami'ye arpdı. Selami de takım çantasına çarpınca her Őey yerle bir oldu. Maya mı? O da süzüldü süzüldü hooop diye Niyazi ustanın göbeği-ne düŐtü.

Nisan elleri karnında olanı biteni izlerken sanki bir komedi filmindeydi.

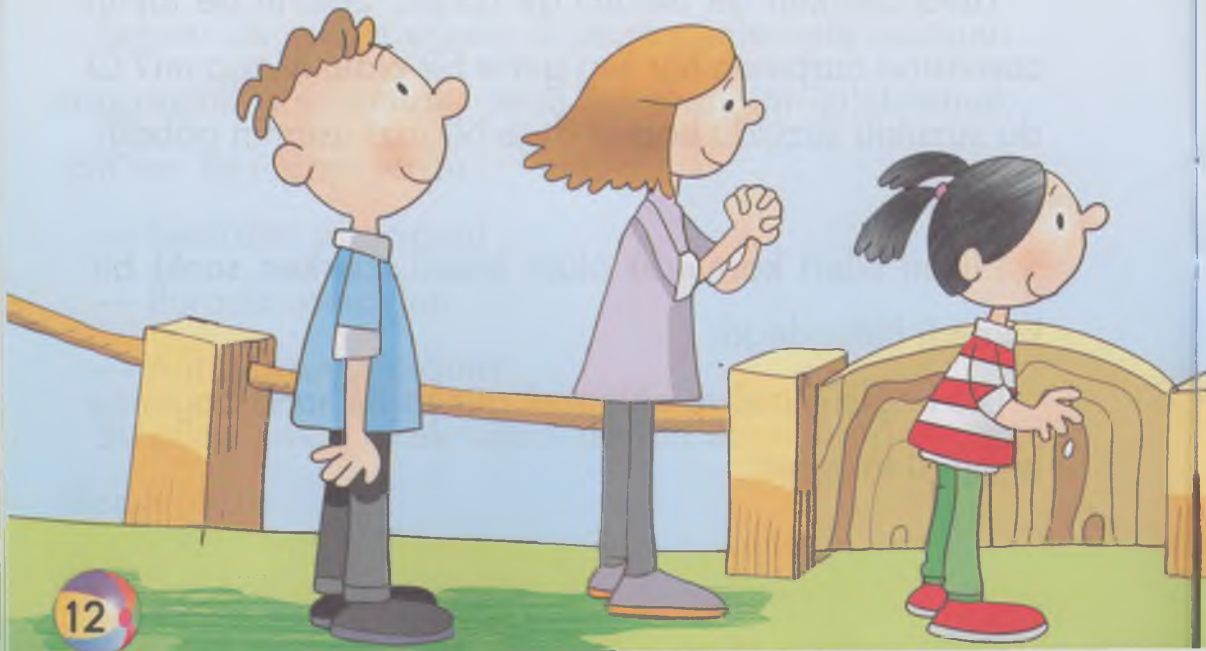
Őte böyle güzel ve eğlenceli günler iki hafta boyunca birbirini takip etti.

Aradan iki hafta geçtiğinde ağaç ev bitmişti. Nisan'ın keyfine diyecek yoktu. Dut ağacının üzerinde harika bir barınak vardı. Nisan ve ailesi ustalara teşekkür etti.

Cumartesi, gün boyu evin dekorasyonu ile geçti. Minderler, küçük bir sehpa, minik hasır iskemleler, rüzgar çanı, tüm aile bireylerinin bulunduğu bir fotoğraf şimdilik evin içindeki eşyalardı.

Bütün bu hazırlıklar akşama kadar sürdü. Nihayet ağaç ev hazırdu. Nisan neşe içinde anne ve babasına dönerek; "Öncelikle çok teşekkür ederim. Benim için onca zahmete girdiniz. Bu ev benim için harika bir hediye oldu." dedi.

Şehnaz Hanım ve Özgür Bey kızlarının bu sözleri karşısında mutlu oldular ve Nisan'ın son cümlesiyle de mutluluklarına mutluluk eklendi;

**Benimle
ağaç eve
çıkarmısınız?**

Nisan'ın anne ve babası bu soruya sevinçle **evet** dedi. Zaten bu daveti bekliyorlardı. Önce ev sahibi olarak ağaç eve Nisan çıktı. Sonra annesi ve Ege, ardından da Maya çıktı. Sıra Özgür Bey'e gelmişti. Özgür Bey, merdivenin birinci basamağını çıktı. Sonra ikinci, sonra üçüncü adımını attı. Özgür Bey son basamağa gelmişti ki **ÇAT!!** diye bir ses duyuldu. Özgür Bey eve çıktığı anda merdiven kırıldı. Tüm aile, ağaç evin üstündeydi. Neyse ki Özgür Bey ağaca çıktıktan sonra merdiven kırılmıştı. Ama artık aşağı inebilecekleri bir merdiven yoktu.

Şehnaz Hanım:

“Özgür, sen inip bodrumdaki merdiveni getirirsin olur mu? Böylece aşağı inebiliriz.” dedi.

Özgür Bey; “Evet iyi fikir. Katlanır merdiveni kuralım. Yarın da kırılan merdiveni daha sağlam yaptırırız.” dedi. Özgür Bey ağaç evin kapısından aşağı inmek için çıktı. Ancak dut ağacı yüksekti ve ağaca tutunup inilecek gibi değildi. Özgür Bey aşağı atlamak istese, o da olmazdı.

Nisan ve ailesi ağaç evde mahsur kalmıştı. Nisan “Eee şimdi ne yapacağız?” diye sordu. Akşam olmuştu. Ortalıkta yardım isteyecek kimse yoktu.

Şehnaz Hanım: “Sanırım yarın sabaha kadar buradayız. Birileri gelip bize yardım etmediği takdirde aşağı inemeyeceğiz.” dedi.

Nisan çözüm arıyordu. “Telefon edebiliriz.” dedi. Bu kez Özgür Bey;

“Telefonlarımız ne yazık ki evde kaldı.” dedi.

Hiçbir çözüm yoktu. O gece ağaç evde kalınacaktı.

Özgür Bey; “ Bu kötü oldu. Bilgisayarda işlerim vardı. Onlara bakacaktım. Biraz da haber okuyacak ve bilgisayar oyunu oynayacaktım.” dedi.

Şehnaz Hanım; “Bugün cumartesi ve televizyonda en sevdiğim yarışma programı var. Acaba bu akşam kim birinci olacak? Ne yazık ki izleyemeyeceğim!” dedi.

Nisan; “Ben de odamda oyun konsolumda oyun oynamayı düşünüyordum.” dedi.

Herkes teknolojik birer aktivite söylemişti. Konuşulanlardan ortaya çıkan bu yanlış durumu herkes anlamış olacak ki, bir anda ağaç evde sessizlik oldu.

Sessizliği Şehnaz Hanım bozdu;

“Farkında mısınız? Ağaç evde olmasaydık, bir arada olmayacakmışız. Özgür kendi bilgisayarında, Nisan odasında oyun konsolunun başında, ben televizyon karşısında olacaktım.” Şehnaz Hanım konuşmasına devam etti; “Anlaşılan o ki teknolojik aletler bizi farkında olmadan kuşatmışlar. Gelin bu akşam eski oyunlardan oynayalım, sohbet edelim, beraberce eğlenelim. Ne dersiniz?” Nisan ve Özgür Bey, Şehnaz Hanım’a hak verdiler. Ancak bir sorun vardı.

Bu sorunu Nisan dile getirdi;

● **Ağlığımız ne olacak? Ağlıız!** ●

Şehnaz Hanım’ın bu soruna çözüümü hazırđı.

“Senin bizi ağaç evine davet edeceğini düşünerek önceden küçük bir hazırlık yapmıştım Nisan.” dedi. Sonra Ege’nin mama ve bebek bezlerinin olduğu sırt çantasından üç tane sandviç çıkardı. Şehnaz Hanım;

“Sanırım bu yiyecekler bize yeter. Suyumuz da var.” dedi.

Şehnaz Hanım çantadan sandviçleri ve suyu çıkarınca ailenin keyfi yerine geldi. Şimdi beraberce eğlenme zamanıydı.

Önce Özgür Bey ağaç evin fenerini yaktı. Ortalık fenerin ışığıyla aydınlanmıştı. İlk olarak Nisan konuştu. “Anne, baba okulda öğrendiğim bir oyunu oynayalım mı? Ne dersiniz?” dedi.

Şehnaz Hanım ve Özgür Bey bu oyun için hazırды.

Nisan oyunu anlattı;

“Ben bir sözcük söyleyeceğim. Sıradaki kişi sözcüğün son iki harfiyle başlayan yeni bir sözcük söyleyecek. Sonra onun söylediği sözcüğün son iki harfiyle diğer yarışmacı yeni bir sözcük bulacak. Anladıysanız başlıyorum.”

Ağaç

Şehnaz Hanım;

Açelya!!!

dedi. Özgür Bey ise

Yağmur

dedi. Nisan “ur” harfiyle başlayan bir sözcük bulmakta zorlanmıştı. Oyunu da kaybetmek istemiyordu.

Nisan düşündü, düşündü ve sonunda buldu;

urman

Şehnaz Hanım ve Özgür Bey güldüler ve “Urman diye bir sözcük yok ki.” dediler.

Nisan da yaptığı espriye gülüyordu. “Olur mu anne, baba? Uğur böceklerinin yaşadığı ormana urman denir.” Ağaç evden kahkahalar yükseliyordu. Bu arada Ege de mamasını yemiş, sütünü içmiş olanları izliyordu.

Özgür Bey; “Sıra geldi sessiz sinema oyununa. İsteddiğimiz bir filmi ya da hikayeyi konuşmadan anlatacağız.” dedi.

Şehnaz Hanım; “Bu harika! Ben bir hikaye soracağım. Bakalım bilebilecek misiniz?” dedi.

Şehnaz Hanım “Pinokyo”yu konuşmadan, el ve yüz hareketleriyle anlatmaya çalıştı. Özgür Bey anlatılanlara komik komik cevaplar verdi;

Havuç Burun

Tahta Çocuk

Doğru cevap ise Nisan’dan geldi. Nisan; “Pinokyo! Pinokyo!” diye bağırdı.

Nisan hemen ardından “Madem ben bildim, sıra bende” dedi gülerek. Başladı anlatmaya. Önce eliyle bir sepeti tutar gibi yaptı. Sonra hayali sepetin üzerine doğru eğildi ve sepetin içindkileri kokladı.

Sepetin içinde her ne varsa mis gibi kokuyordu. Nisan sepeti ve dolayısıyla içindekileri eliyle omzuna astı. Yani asar gibi yaptı. Sonra başladı ağaç evin içinde yürümeye. Yürüdü, yürüdü, yürüdü ve durdu.

O ana kadar anlatılanlardan Özgür Bey ve Şehnaz Hanım herhangi bir sonuca ulaşamamışlardı. Nisan baktı olmayacak hemen etrafına bakındı. Pencerede asılı perdeler tam da aradığı renkteydi. Nisan ağaç evin perdesini bir hamlede söktü aldı. Alırken sepeti yere bırakmayı da unutmadı. Sessiz sinema oyununda heyecan doruğa çıkmıştı.

Özgür Bey Nisan'ın aldığı perdenin rengini görünce bir çocuk gibi bağırdı!

“Kırmızı perde! Kırmızı perde!” O zaman Süpermen bu! Kırmızı peleriniyle sepet taşıyor!”

Nisan gülmek için kendini tuttu. Hemen ardından perdeyle saçlarının üzerine kırmızı bir başlık yaptı. Sonra kırmızı başlığıyla ürkek ürkek adımlar atmaya başladı.

Nisan tam havaya girmişti ki Ege bastı zırlıtyı. Şehnaz Hanım, Nisan'ın anlatmaya çalıştığı masalı anlamış olacak ki “İşte minik kurt da geldi. Kırmızı Başlıklı Kız” dedi gülererek. Ama bu kurdun uykusu gelmiş.

Özgür Bey hayal kırıklığına uğramıştı. “Kırmızı başlıklı kız mı? Tabi ya sepetteki sıcacık çörek kokusundan anlamalıydım kırmızı başlıklı kızın büyükannesine gittiğini.” dedi.

Ağaç evde sohbet ve eğlence bütün ailenin çok hoşuna gitmişti. Televizyon ve bilgisayar olmadan da çok iyi zaman geçirilebiliyordu.

Herkes neşeye gülüyordu. Minik Ege uyumuştı. Özgür Bey, Ege'nin uyduğunu görünce esneyerek;

“Ooo saat geç olmuş. Benim de uykum geldi. Haydi uyuyalım.” dedi. Ağaç evin bir yanında Şehnaz Hanım ve Ege uyudular. Ailenin geri kalanı da kendilerine yer bulup yattılar.

Sabah olduğunda komşuları Fehmi Bey, zgr Bey'in yardım çağrısıyla merdiveni getirdi. Nisan ve ailesi ağaç evden inerken bu güzel akşamı sık sık yaşamak için birbirlerine söz verdiler.

Ama merdiveni yaptırmak şartıyla!

Hikaye Haritası

Hikayenin ana karakteri kimdir?

.....
.....
.....

Hikayenin yardımcı karakterleri kimlerdir?

.....
.....
.....

Hikayenin adı nedir?

.....

Hikayede anlatılan olay nerede geçmektedir?

.....
.....
.....

Hikayenin konusu nedir?

.....
.....
.....

Hikayede anlatılan olay nedir?

.....
.....
.....
.....

Hikayede sizi meraklandıran kısmı yazınız.

.....
.....
.....
.....

Soruları Yanıtlayalım

1 Nisan, daha çok hangi tür dergiler okumayı seviyor?

.....
.....
.....
.....

2 Ormanlık bölgelerde daha çok ağaç ev yapılmasının nedeni nedir?

.....
.....
.....

3 Nisan, ağaç ev konusunda ailesini ikna etmek için neler söylüyor?

.....
.....
.....
.....

4 Ağaç evler daha çok hangi bölgelerde yapılıyor?

.....
.....
.....
.....

5 Nisan ve ailesi neden ağaç evde mahsur kalıyor?

.....
.....
.....
.....

6 Nisan ve ailesinin ağaç evden inmesine kim yardımcı oluyor?

.....
.....
.....
.....

Hikayenin Özeti

Okuduğumuz hikayeye göre, aşağıdaki cümleleri, kendi sözcüklerimiz ile tamamlayarak hikayenin kısa bir özetini çıkaralım.

Başlangıç

1

Nisan, dergi okurken dikkatini en çok

2

Nisan'ın annesi ve babası ağaç ev konusunda düşündükten sonra

3

Merdiven kırıldığı için bir gecelerini

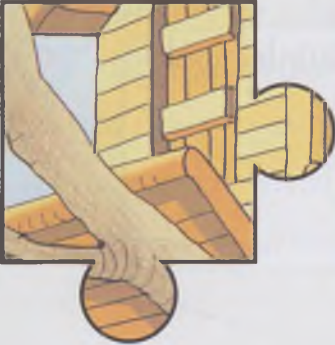
4

O gece, teknolojik ürünler yoktu fakat

Bitiş

Eksik Parçaları Bulalım

Verilen görselin eksik kısmını bularak ok ile yerine götürelim.

Sözcük Dağarcığı

Verilen sözcüklerle anlamlarını eşleştirelim. Sözcükleri kullanarak birer cümle kuralım.

Belirli bir işi yapmak için kullanılması gereken maddeler, malzeme, materyal.

Doğada yaşayan, evcil olmayan, yabani .

İnsanın maddi çevresini denetlemek ve değiştirmek amacıyla geliştirdiği araç gereçlerle bunlara ilişkin bilgilerin tümü.

Teknoloji

.....

Gereç

.....

Vahşi

.....

Basit ve Türemiş Sözcükler

Tablodaki basit sözcüklere, verilen ekleri getirerek türemiş sözcükler oluşturalım.

SÖZCÜK	- li	- lik	- ci	- siz
Ağaç				
Dergi				
Fotoğraf				
Telefon				

Birleşik Sözcükler

Verilen sözcüklerden birleşik sözcük olanları bularak işaretleyelim.

Baykuş

Koltuk

Topkapı

Zürafalar

Hanımeli

Sivrisinek